

baptist.dk

< Nr. 1 >> 2010 >> 157. årgang >

Guds
drøm
– vores virkelighed

[ ] Bent Hylleberg
[ ] Collage: Ole Steen

Guds drøm: **At blive alt i alle**

Gud har en drøm om det, der skal ske. Evangeliet taler om Guds husholdning – om hans plan med alt det skabte. Hans mål er at bringe det hele sikkert i hus – hjem til sig i genskabelsen af en ny himmel og jord. Mon Gud når sit mål?

Gud har skabt verden. Han holder den i sin hånd. Ja, han vil frelse den og fuldende den plan, der lå i hans første tanke. Herom handler evangeliet. Julen er begyndelsen på et stykke arbejde, Gud ønsker at gøre færdigt – ved sin Søn og ved sin Ånd. Guds drøm består i, at Jesus samler alt under sig. Jesus begyndte. Og Gud har givet Ånden til sit folk. Som kirke skal vi arbejde for Guds drøm: At Han må blive alt i alle!

Indholdet af Guds drøm kan formuleres på mange måder: Paulus taler om, at hvert knæ skal bøje sig for Jesus Kristus¹. Lukas regner med altings genoprettelse². Hebræerbrevet forkynder, at alting uden undtagelse lægges under Jesu fødder³. Og Peter forventer en ny himmel og jord, hvor alle lever, som Gud vil have det⁴.

Bliver alle frelst

Opfyldelsen af Guds drøm hører fremtiden til. Men her og nu optræder den som motiv for handling. Den bliver Guds kald til os om at tjene den fremtid, vi forventer. Dét er at leve som kristne. At handle på denne

forventning skaber opfyldelse. Opfyldelsen er derfor knyttet til vores bøn – Gud vil, at alle skal frelses og indse, hvad der er sandt⁵.

De bibelske tekster, der taler om frelse, er ikke lette at harmonisere. De bevæger sig ad to linjer. På den ene side tales der om en ›dobbelt udgang‹ – altså både om frelse og fortabelse. Det bedste argument herfor er, at mennesket er skabt med frihed – også frihed til at forhærde sig imod Gud. På den anden side lyder det, som skildret ovenfor: Guds drøm er at blive alt i alle – at frelse, at genoprette alt. Begrundelsen herfor er, at Gud er kærlighed. Og Guds kærlighed vil sejre.

At være kristen

Men hvis Guds drøm bliver virkelighed, hvad er så begrundelsen for at være kristen? Ganske enkelt: Det giver livet mening! At fremme kærlighed, ret og fred – at være optaget af Gudsriget her og nu – er dét, der gør livet menneskeligt. Det fremmer det gode, det glade og dét, der sigter

mod målet i hans Rige. Som mennesker har vi frihed til at leve i fortabelsen. Men Gud har også frihed til at overraske os alle. I jul, påske og pinse har Gud vist, at Han handler stik imod vore forestillinger. Har vi grund til – med glæde – at forvente andet, når Guds drøm bliver virkelighed? Det er vel den nåderige Gud, vi tjener? Overraskelsernes Gud!

»Med viden og indsigt lod Gud os forstå den hemmelige plan, han har lagt. Den går ud på, at Kristus skal samle alt det splittede i himlen og på jorden, når tiden er inde til det. Takket være Kristus har vi fået del i den opgave. Det var Guds beslutning, og han gennemfører altid sine planer. Nu er det vores opgave at hylde Gud for hans storhed.«

Paulus til de kristne i Efesos, 1:9-12, ifølge Den nye Aftale

*Den kommer, den kommer,
den dag, som vi venter,
den lyseste dag, som på jorden skal gry,
da Herren almægtig alene regerer,
og Satan og synd for hans åsyn må fly ...*

Salmebogen 266,

Den danske Salmebog 568.

Nr. 1 – 2010

2 Guds drøm: At blive alt i alle

– guds plan
Af Bent Hylleberg

5 Guds drøm: Vores virkelighed

– leder
Af Lasse Åbom

6 Jeg har så meget at takke for!

– portræt
Af Anni Olsen

10 Evangeliet til verdens lykkeligste folk

– lykkens dybder
Af Lone Møller-Hansen

12 På vandring med Jesus

– fasten 2010
Af Søren P. Grarup

14 Når Gud drømmer

– i mål med Gud
Af Lasse Åbom

16 Sammen kan vi gøre en forskel

– forandring
Af Lola Skagen

17 Himmel og jord i bevægelse

– inspiration: Danske Kirkedage

18 Hvilken verden er den virkelige verden

– kronik
Af Allan Ibsen

20 Visionsprocessen i Købnerkirken

– at blive kirke efter Guds vision
Af Silas Anhøj Soelberg

22 Fællesskab staves r-i-s-i-k-o

– om at se hele verden
Af Magnus Malm

25 Døbte og døde og glimt om samarbejde på Nørrebro

26 Menigheden skal fornyes

– liv i gamle menigheder
Af Jan Kornholt

28 Alting begyndte med, at Gud talte

– ordbog: ordet
Af Raymond Jensen

29 Baptisterne i Sverige

– Glimt

30 Uddannelse

– Så lykkedes det – 3K
– I.D. en ny måde at træne unge på
– To udvalg arbejder
Af Lone Møller-Hansen

32 BaptistKirkens missionsprojekter i 2010

– vores identitet og berettigelse
Af Aimée Kjær Kofoed

34 Vi er alle både får og hyrder

– ONEs unge træder ud
Af Maria Klarskov

36 Når Guds vision bliver politisk

– Bagsiden
Af Silas Anhøj Soelberg

Velkommen til baptist.dk i 2010

Redaktionen af baptist.dk er fuld af forventninger til året, vi har taget hul på! En del af redaktionen er blevet fornyet: Anne Marie (Rie) Andersen, Lola Skagen og Michael Møller-Hansen valgte at stoppe – Rie var den, der »skabte« det nye baptist.dk, og Lola har også fungeret som redaktionssekretær i en periode. Tak for deres ildhu. I stedet er Hanne Weber-Hansen (Sindal), Lasse Åbom (Korskirken), Silas Soelberg (Købnerkirken) og Maria Klarskov (Re-gen) kommet ind i redaktionen. Ved

budgetlæsningen i Baptistkirken i Danmark blev det besluttet, at bladet i år højst må koste 475.000 kr. Samtidig skal læsernes og menighedernes bidrag til bladet aflønne redaktionssekretæren (alle andre i redaktionen arbejder frivilligt). Det betyder, at vi regner med at udgive syv numre af baptist.dk i 2010 – heraf et særnummer om baptister i Danmark og verden. Disse udgivelser afhænger stadig af, at også du bidrager økonomisk! Vi håber på din og din menigheds fortsatte opbakning. Godt Nytår.

Guds drøm – vores virkelighed

– vild med dans i en verden, der swinger ...

Jeg var engang til en konfirmation med en pige, der ikke er helt som andre mennesker. Hun har været alvorligt syg som barn, hendes hjerne er blevet skadet, hun har ikke noget sprog og skal have hjælp til det meste her i verden. Men hun elsker musik!

Ved hendes konfirmation var der kun én regel: Det skulle foregå på hendes præmisser ...

Dér sad vi så i det fineste festtøj og spillede, mens vi konverserede høfligt, som man gør til en familiefest, men engang imellem løb hun over til musikken, skruede op for anlægget, og så sprang vi alle sammen op, løsnede slipsene, gav slip på hæmningerne og dansede løs, mens hun kluklo og elskede hvert et øjeblik af det.

Vi dansede – ikke bare for at gøre

hende glad, men fordi vi slet ikke kunne lade være, grebet af musikken og den umiddelbare smittende glæde, og fordi vi – midt i de halve æbler med ribsgelé og kalvestegen stegt som vildt – oplevede det, vi en sjælden gang kan få lov at opleve, nemlig at vi er blevet grebet af noget uendeligt meget større end os selv. På trods af håbløse forsøg på at moonwalke og rystende eksemplarer fra festdeltagerne af den frygtede »hvor-er-min-hånd-dans« (den, hvor man peger skiftevis op i luften og ned i gulvet, mens man kigger henført på sin hånd) blev det alligevel en fantastisk oplevelse for os alle sammen, og for mig er det blevet det bedste billede jeg har på, hvad det vil sige at være kirke.

Kirke er at være blevet grebet af noget langt større end os selv nemlig den melodi, Gud er i færd med at spille i vores almindelige velkendte virkelighed. Man kunne også sige den drøm, Han er i færd med at lade få form i og gennem os i verden.

Tænk dig, at vi lever midt i Guds drøm om heling, fuldendelse og frelse af den verden, der er kommet alt for langt væk fra dansegulvet, og han inviterer os til at lytte til hans rytme, slippe vores stivnede verdensforståelse og danse med på den virkelighed han udspiller for os.

Så puds danseskoene, slå ørerne ud og træd med ind i Guds drøm – vores virkelighed. **I**

☰ Lasse Abom, præst i Korskirken – Baptiskirken i Herlev
 ☐ Linette Lund

»Gå efter kærligheden«

Baptisternes Missionsstævne

18.-24. Juli 2010

Når det bliver sommer og solen skinner, skal vi igen mødes i Mariager på tværs af menigheder, alder, hud-

farve og familiebånd. Der vil igen i 2010 være noget for børn, unge, voksne og ældre – Stævneudvalget fortæller: »vi har med Guds inspiration søgt at sammensætte et program, så du forhåbentlig kan tage hjem fra stævne tanket op med

ny inspiration og idéer til den hverdag, der venter«. »Vi glæder os til at byde jer alle hjertelig velkommen i Mariager i sommeren 2010«.

Læs mere på hjemmesiden:
<http://www.missionsstaevne.dk/>

Jeg har så meget at **takke** for!

[ ] Anni Olsen
[ ] Arkiv

Det er et privilegium at besøge en kvinde som **Merethe Hagstrøm**, der med et lunt tæppe sidder fredfyldt i sin stol og lader tankerne løbe tilbage i tiden, og til glæde for os bliver tankerne til ord.

Barndom

Merethe blev født i Hasle på Bornholm for 92 år siden i et trygt og godt hjem med dejlige forældre, der var alvorligt kristne. Forældrene drev »Manufakturhuset« og var dybt engagerede i Baptistmenighedens Haslekreds. Faderen prædikede ikke for sine ansatte eller kunder, men den kristne livsholdning blev levet så stærkt ud, at det bl.a. gav anledning til, at en af de ansatte kvinder blev omvendt og lod sig døbe.

De dårlige tider, der fulgte efter første verdenskrig, var årsag til, at familien mistede fortjeneste på mange varer og til sidst mistede alt, så de måtte forlade manufakturhandlen og begynde forfra et nyt sted.

Det var en mindre forretning, som havde den største indtjening på salg af øl.

Merethes far syntes ikke, at han som kristen kunne tjene på at sælge øl og lod derfor bevillingen gå fra sig. Folk var ry-stede, »Hvordan kan du lade det gå fra dig, hvad har du så?« hvortil der blev svaret: »Jeg har troen på Gud!«

Det viste sig også at kunne bære. »Jeg havde en lykkelig barndom, gik i søndags-skole og fulgte med familien til gudstjeneste og de forskellige ting i menigheden. På den måde voksede jeg ind i det ...«

»Moderen skrev tilbage: »Før du blev født, gav jeg dig til Gud – det er nu han kalder dig – jeg er villig til at give afkald på dig!« Se det er nåde!«

Ikke 7 år for Rakel, men for Merethe

Merethe kendte sin mand, Svend Åge Hagstrøm, allerede fra barnsben, og de blev venner, fra Merethe var omkring 14 år.

Øjnene stråler på en særlig måde, når Merethe fortæller om Svend Åge.

Han var sjov og fyldt med spilopper.

Engang, hvor Merethes bror Henning skulle invitere til sin fødselsdag, sagde moderen, om ikke han kunne lade være med at invitere Svend Åge, for han var så fyldt med spilopper, men Svend Åge var den eneste, der absolut ikke kunne undværes til fødselsdagen!

Svend Åge tog en håndværksmæssig uddannelse – manglede kun to år i at være ingeniør. Senere følte Svend Åge kald til at komme på prædikantskolen i Tølløse, og Merethe fulgte efter og uddannede sig til sygeplejerske i Roskilde.

De var forlovede i 7 år, for dengang

kunne man ikke gifte sig, før man var færdig med sin uddannelse! En kvinde kunne ikke arbejde som sygeplejerske, når hun giftede sig. Derfor måtte Merethe stoppe sit arbejde, da de blev gift.

Da Svend Åge begyndte på prædikantskolen, var det med henblik på at blive præst herhjemme, men han sagde dog til Merethe, at det var muligt, at Guds kald var til at være missionærer i Afrika. I begyndelsen var Merethe ikke meget for denne tanke og skrev hjem om det. Moderen skrev tilbage: »Før du blev født, gav jeg dig til Gud – det er nu han kalder dig – jeg er villig til at give afkald på dig!« Se det er nåde!

Svend Åge var aldrig i tvivl om, at Merethe skulle være hans! Og det har Merethe senere takket Gud meget for! Til Svend Åges 60 fødselsdag skrev hans søster i en

Jeg har så meget at **takke** for!

sang, at der også skulle være et par ord om »hende, du altid har elsket«. Igen er det »Nåde«.

Livskaldet

Det blev klart, at kaldet var til Afrika. Men på grund af 2. verdenskrig måtte det udsættes. Derfor blev det først arbejde på skolerne i Tølløse, og i den periode blev Erik født. Senere kom der kald fra Nibe. Det var et ideelt sted at begynde forkyndergerningen. I Nibe fik Svend Åge lov til at døbe 10 mennesker.

Da krigen var ovre, måtte begge rejse til Belgien for at uddanne sig til Afrika. Svære eksamener, mange dumpede. Merethe måtte dog afbryde for at rejse hjem og føde Ingerlis, som kun få mdr. gammel måtte efterlades hos familien i Danmark, mens Merethe færdiggjorde uddannelsen.

I 1947 rejste familien så af sted til Burundi for at slå sig ned i Rubura.

Erik var da 4 år og Ingerlis knap 1.

Merethe siger, det er nåde over nåde, at børnene har haft en lykkelig barndom i Afrika. Mange missionærbørn er blevet bitre over for forældrene. For os har det været en gave at have været derude.

Det var en kolossal hjælp i Afrika, at Svend Åge havde sin håndværksmæssige

uddannelse. Han byggede både skoler og kirker efter tegninger fra Danmark.

Undervisningen på præsteskolene kunne således afveksle med praktisk arbejde.

Dejligt at se, at kirken og skolen i Rubura står endnu.

Merethe fik ansvar for klinikken i Rubura og blev lønnet som belgisk sygeplejerske, hvilket gav flere penge til klinikken, hvor der var 12-14 sygehjælpere i arbejde. Hun måtte også fungere som jordemoder og selv læse sig til vejledning i danske lærebøger.

Tilbage

I 1962 forlod de Burundi. Efter yderligere uddannelse kom der kald fra Sæby. Det blev til 5 år. Nu fulgte 9 år i Odense, inden de igen rejste til Afrika. Denne gang Nyan-tanga i Rwanda. Det blev 3 svære år – der havde jo været ufred!

Nu havde de regnet med, at det var tid til pension evt. kombineret med at rejse rundt i menighederne. Men der kom kald fra Bethelkirken i Aalborg til afløsning i en periode, som blev til 3½ år.

Da havde de købt hus på Tjørnevænget i Nørresundby for senere at tilslutte sig til menigheden her.

Merethe har haft lidt af en nomadetil-

værelse, boet hen ved 20 forskellige steder. »Jeg har haft let ved at indrette mig!«

»Vi har haft et meget lykkeligt ægteskab, hvor vi har kunnet tale med hinanden og undgået at såre hinanden. Vi har været meget sammen og har altid fulgtes ad på besøg i hjem og menigheder.«

Forbøn

Nu sidder Merethe på plejehjemmet »Ut-trupgård«. Hvad er din verden i dag?

»Det er mine gode børn og dejlige børnebørn og oldebørn. Det er nåde over nåde.

Endnu har jeg en opgave: at bede for de mange, der har det svært!

Hvis jeg dør pludseligt, vil det være nåde, og jeg har sagt til mine børn, at så må de takke!

Jeg følger med i alt, hvad der sker, og ser positivt på livet og menneskene!«

De bedste år var de 47 år sammen med Svend Åge!

 Jeg følger med i alt, hvad der sker, og ser positivt på livet og menneskene.

Evangeliet til verdens lykkeligste folk

[M] Lone Møller-Hansen
[C] collage: Ole Steen

Danskerne skulle være verdens lykkeligste folk. En lykke, som bl.a. handler om social trykthed og velfærd. Hvordan fortæller man om Guds drøm til mennesker, der mener, de er – eller i hvert fald burde være – lykkelige? Når vi samtidig ved, at det absolut ikke er alle i Danmark, som er lykkelige. Guds drøm afslører, at lykke handler mere om relationer og om, hvordan vi kan få hjælp til at tackle kritiske perioder i vores liv.

Den almindelige forståelse af at være lykkelig har intet at gøre med den bibelske; som hedder at være velsignet – eller salig. Desværre er vi kristne tilbøjelige til at søge lykken i præcis det samme som alle andre; materiel rigdom, trykthed og alle former for frihed. Et nyligt studie afslørede, at over halvdelen af de adspurgte evangeliske kristne sagde: »Formålet med livet er fornøjelser og opfyldelse af personlige drømme«. Meget langt fra Jesus' beskrivelse af »lykke«.

I saligprisningerne¹ læser vi: Salige er: de fattige – i ånden, de, der sørger, hungre efter retfærdigheden, er barmhjertige, stifter fred eller er rene af hjertet.

Fakta | Hvad er evangeliet ...

Jeg blev vældig udfordret af Gary Nelson fra Canada, da han på sommerens missionsstævne spurgte: »Hvad er evangeliet til verdens lykkeligste folk«. En stor del af mit efterår har jeg arbejdet med dette spørgsmål bl.a. på IBTS (Baptisternes Internationale Teologiske Seminarium) i Prag.

Vær menneskelig

Evangeliet er selvfølgelig stadig, at Gud blev menneske i Jesus Kristus. Netop at han blev *menneske* betyder, at vi også skal tillade os at være helt menneskelige, og det indebærer sorg og glæde, mismod og forventning.

Guds drøm for os mennesker er, at vi bliver hele og erfarer en åndelig dybde – at vi oplever Guds fred og glæde. Den velsignelse kommer ikke automatisk, men er en proces, som indebærer, at vi har det svært i perioder af vores liv – og en sandhed, som skal være åbenbar i kirken!

At være evangelium

Som kristne skal vi tillade os at være *sårbare og tilgængelige*. Det betyder, at man ikke kun er sammen, når man har overskud og er glad, men at man også åbenbarer sin følsomhed og deler sine svære perioder med andre i fællesskabet. Kirken skal ikke være facadernes parade, men et sted, hvor man føler sig velkommen og har lyst til at dele sit sårbare liv med andre.

Kirken er en gruppe mennesker, som ikke har travlt med selv at være betydningsfulde, men som lader enhver person,

som kommer i nærheden af denne gruppe opleve, at *de er betydningsfulde*. Tid kan være det mest dyrebare, vi kan give til andre!

Man kan være velsignet både uden og med materiel rigdom. Det, der er afgørende, er, hvad jeg stiller op med det, jeg er betroet; om jeg deler med andre eller anser besiddelser for at være »min ejendom«. *Gavmildhed* er evangeliet i praksis.

Evangeliets frihed handler ikke om, at man er fri til at gøre præcis, hvad der passer én, men at man altid har frihed nok til at tackle enhver situation, vi kommer ud for. Leonard Cohen synger: »There is a crack in everything. That is where the light comes in«. Det er igennem vores sprækker, Guds lys kan komme ind i vores liv. Forfat-

teren Christopher Jamison² understreger, at den indre frihed er vigtigere end den ydre, og den frihed betyder somme tider at vælge noget godt fra for at få noget bedre. Han kalder »hjerterets renhed« for essensen af Guds »lykke«.

Der er også mennesker, der har masser af overskud – og i forhold til dem har vi som kirke en mulighed for at dele vores drøm for verden, som vi får den fra Gud: *Retfærdighed og fred*. Vi kan vise omverdenen, at kirken er interesseret i at gøre noget – sammen med dem, der på forhånd gør noget. Anti-trafficking er et fremragende eksempel på et sådan brændende engagement, som vi som kristne kan dele med nogle, der ikke nødvendigvis kalder sig kristne.

Fakta | Verdens lykkeligste

Fire forskellige undersøgelser har udnævnt danskerne som verdens lykkeligste: Leicester Universitet i 2006, OECD i 2009 og World Value Survey i gentagne år, og en af verdens førende »lykkeforskere« professor Ruut Veenhoven har oprettet en database, og her er danskerne næst efter Island. Kåringen kommer efter danskernes egne svar på bl.a. spørgsmål som »Alt taget i betragtning – hvor lykkelig er du så lige nu?«

På vandring med Jesus

– fasten 2010

[ ] Søren P. Garup
[ ] Collage: Ole Steen

Straks efter [at Jesus var blevet døbt] drev Ånden ham ud i ørkenen. Og i fyrre dage var han i ørkenen og blev fristet af Satan; han levede blandt de vilde dyr, og englene sørgede for ham.

(Mark 1,12-13)

40 dage i ørkenen

Det har været besynderlige dage for Jesus ude i ørkenen – helt uden dagliglivets fornødenheder eller det sociale livs afstivere. Hvem ville mennesket Jesus række ud efter for hjælp, når livet var skrælet for alt – Satan eller Gud?

Mattæus uddyber konflikten (Matt 4,1-11): Skulle han bruge sin undergørende kraft til at forvandle sten til brød? Skulle han søge popularitet ved at gøre et stunt fra »helligdommens tinde«? Skulle han da skyde genvej til Messias' verdensherredømme ved – som så mange magthavere – at falde på knæ for Satan?

Jesus valgte vejen i ydmyghed, fattigdom og personlig kamp helt til døden på korset. De fyrre dage i ørkenen var ikke en personlighedstest, men en afklaring, som styrkede Jesu relation til hans himmelske Far.

Længe før Jesus havde jøderne faste-traditioner. De første kristne bar disse traditioner videre. I 300-tallet blev den kristne faste formaliseret med forbillede i Jesu fyrre dage i ørkenen: Fyrre dagen før påske. Ved reformationen afviste Luther fasten som gerningsretfærdighed, og siden har fasten ikke haft stor betydning i de protestantiske kirker.

Stilhed i dag

I dag har mange kristne genopdaget det værdifulde i at afsætte tid til stilhed, meditation og bøn. Det sker bedst i enkelhed og afholdenhed. Det er ikke gerningsretfærdighed, men tid til fordybelse i livet med Gud. For at finde ind i den fordybelse er det gavnligt at lukke dagligdagens overflødige luksusflimmer ude. I fordybelsen bliver sind og sans vendt væk fra én selv og egne behov, opad mod Gud og udad mod næsten og mod fællesskabet.

BaptistKirkens ledelse har i år inviteret menighederne med i et faste-forløb, som netop sigter på sådan fordybelse: »På vandring med Jesus«. Det handler om efterfølgelse af Jesus – hvad betyder efterfølgelse for »mig«, for fællesskabet i menigheden og i kirkesamfundet?

Hver uge i fasten har sit eget emne, som tages op ved gudstjenesten og i ugentlige gruppesamtaler. Hver enkelt følger en bibellæseplan med daglige læsninger i sammenhæng med emnerne. Bedeemner fra samtale-grupperne formidles til resten af menigheden, så man også der vandrer sammen i bøn.

Vi forenkler tilværelsen i fasten og skruer ned for vort (over)forbrug. Det, vi sparer derved, kan komme næsten til gode. I år går fasteindsamlingen »Forbrug – brug for?« til at

give forældreløse børn i Rwanda og Burundi en menneskeværdig fremtid.

Fasten munder ud i påsken. Skærtorsdag samles menigheden til agapemåltid (agape=kærlighed), med inspiration fra det påskemåltid, hvor Jesus indstiftede nadveren. Påskemåltidet og nadvermåltidet er »ihukommelsesmåltid«. Ihukommelse er mere end at mindes. Det er genoplevelse, aktualisering af og meddelagtighed i Jesu frelsende offer. Hele fasteforløbet slutter med fejring af Jesu opstandelse påskedag efter den enkelte menigheds påsketradition.

I det seneste års tid har vi i BaptistKirken oplevet en voksende samhørighed og glæde ved fællesskabet. Denne samhørighed og glæde skal næres ved, at vi sammen sætter fokus på Jesus Kristus. Det er præcis formålet med fasteforløbet. De tre store ord i BaptistKirkens fælleserklæring er »samtale, udrustning og efterfølgelse«. Vi vil lade os *udruste* til tjeneste gennem *samtale om efterfølgelse* af Jesus.

Menighederne tilrettelægger forløbet på forskellige måder, som passer til den enkelte menighed. Hvis en menighed ikke planlægger en fælles fastevandring, kan den enkelte alligevel vandre med ved at følge bibellæseplanen, og alle kan hjemme være med i fasteindsamlingen.

Alle ønskes en velsignet faste og en god »**vandring med Jesus**«.

|| Lasse Abom
| Linette Lund

Når Gud drømmer

Troen er grundlæggende et budskab, en nyhed, der griber ind og forandrer vores verden i lyset af den drøm Gud har for den verden, Han elsker. Men hvad er det Gud har gang i? Hvordan kan vi begynde at forstå, hvad det er, Gud vil med verden – med andre ord: Hvad drømmer Gud om?

»Er du frelst?« Det kan lyde som et skældsord, man bruger om folk, der tror, de har deres på det tørre og derfor er lidt bedre end alle andre mennesker. Men frelse er helt centralt for at forstå, hvad Gud drømmer om og dermed de gode nyheder, som troen hævder at have til verden.

Tømmerflåde eller?

Men hvad betyder det at blive frelst? Ofte hører man, at det i sidste ende gælder om at blive frelst fra Helvede. Frelsen beskrives næsten som en tømmerflåde i et frådende hav, og de gode nyheder er tilbuddet om, at

man kan hoppe ombord på tømmerflåden, og dermed bliver frelsen et spørgsmål om at få det enkelte menneske ind i et evigt liv engang efter døden. Det betyder, at de gode nyheder først og fremmest er blevet forstået som noget, der havde med livet *efter døden* at gøre. Men i Bibelen er frelse et meget større og dybere ord.

Hvad betyder alt?

Et godt sted at begynde er i første kapitel af Kolossenserbrevet. Brevet begynder med en beskrivelse af Jesus, der munder ud i et fantastisk digt, der med hele skabelsen og universet som baggrund fortæller, hvordan Gud vil hele *alt* det, som er brudt og ødelagt i verden gennem Jesus: »For *i* ham besluttede hele guddomsfylden

at tage bolig og *ved* ham at forsones *alt* med sig ...« (Kol 1, 19-20) – Gud ønsker altså at forsones *alt* med sig. Her har vi fat i en grundlæggende tanke i Bibelen, at verden, er gået i stykker og ikke er, som Gud oprindeligt havde tænkt sig den skulle være. Det er den verden, Gud ønsker at hele, genoprette og forsones. Forsoning betyder at skabe fred, hvor der ikke var fred før – i vores hjerte, vores følelser, vores vilje, vores sind, vores intellekt, vores fortid, vores sår, vores fejltagelser, vores bekymringer, i det, vi skammer os over, i det, der holder os vågne om natten, i det, vi kæmper med og i det, vi ikke kan lade være med – Gud ønsker at forsones alt med sig. Forsoningen gælder altså mere end bare en billet til festen efter døden – den

»» Det modsatte af Guds retfærdighed er ikke Guds nåde – nej Guds retfærdighed er netop en del af Guds nåde! ««

»» Forsoningen gælder altså mere end bare en billet til festen efter døden – den er en heling og en genoprettelse af vores liv her og nu! ««

er en heling og en genoprettelse af vores liv her og nu.

Mere end os selv

Men Guds frelse gælder mere end det enkelte menneske. I Bibelens sprog betyder fred helhed, harmoni og sammenhæng – at alt er på det rette sted. Når der står, at Han vil forsones *alt* med sig – så er det hele skaberværket, hele verden det handler om. I Bibelen ser vi det ofte udtrykt i billeder, som at ørkenen skal blomstre, og de vilde dyr skal leve sammen i fred, men billederne peger på en virkelighed, der er større. Nemlig at frelsen gælder alt, hvad Gud har skabt – man kunne kalde det en ny skabelse – eller en genskabelse, en genopretning af verden, så den er, som den skal være. At være, som man skal være er i Bibelens sprogbrug at være retfærdig (nemlig at færdes ret), men i kirken har vi haft svært ved at tale om Guds retfærdighed. Vi har fået det koblet sammen med Middelalderens billeder af dommedag og på en eller anden måde er Guds retfærdig-

hed kommet til at stå som det modsatte af Guds nåde. Gud som den strenge dommer, der skal føre sin retfærdighed igennem og dømme verden. Men det modsatte af Guds retfærdighed er ikke Guds nåde – nej Guds retfærdighed er netop en del af Guds nåde! Det modsatte af Guds retfærdighed er *menneskers* uretfærdighed, systemers uretfærdighed, verdens uretfærdighed. Det er den, Gud gør op med, når han forsoner, frelser og dømmer verden.

Mållinje eller startlinje?

Det er, når vi begynder at se Guds frelse i det lys, at vi forstår, hvorfor billedet med tømmerflåden ikke er godt. Hvis frelsen bare handler om at få så mange som muligt ombord på tømmerflåden – så de kan undslippe den vrede Gud, så har vi gjort startlinjen til mållinjen. Det er først, når vi er »kommet ombord«, at arbejdet begynder – det er her, troen skal omsættes til virkeligt levet liv – hvor vi skal være håbets tegn i en verden, der hungrer og tørster efter retfærdighed. At være kristen betyder

ikke at have fået en enkeltbillet væk fra denne verden og ind i en bedre verden – nej at være efterfølger af Jesus betyder at engagere sig dybt og inderligt i denne her verden og virke med på den frelse, heling og genoprettelse, Gud er begyndt på. Det er derfor, kirken aldrig må stille sig tilfreds med tingene, som de er nu – eller henfalde til tom evangelisation og isolere sig i selvretfærdighedens hjørne – for vi har en Gud, der drømmer, og som aldrig holder op med at virke for, at tingene må blive anderledes, må blive hele, må finde fred. Det er derfor vi aldrig må holde op med at synes, at klima og sult, fattigdom og undertrykkelse, misbrugsproblemer og uafklarede konflikter har noget med troen at gøre – for vi følger en Gud, der længes efter at genoprette hele verden. Det begyndte med Jesus, der forsonede *alt* med sig på korset, og det fortsætter med os, der bærer drømmen videre og giver kød og blod til den i vores liv, i vores kirker og i vores verden nu, i dag og altid. **15**

[ ] Anita Lindholm
[ ] Collage: Ole Steen

Sammen kan vi gøre en forskel

Ledelsen af Baptistkirken i Danmark opfordrer til, at enkeltpersoner såvel som menigheder engagerer sig i gennemførelsen af de fælles missionsprojekter for BiD. Kun derved kan vi være med til at gøre en forskel.

I denne tid afholder baptistkirker over hele landet menighedsmøder, hvor vigtige beslutninger om den enkelte menigheds aktiviteter for det kommende år træffes. Der skal budgetteres både med økonomiske midler og menneskelige ressourcer til arbejdet med at opfylde menighedens visioner.

Det kan føles svært at vurdere, om vi som menigheder og enkeltpersoner også kan opfylde de forventninger, der voksede frem som følge af samtalerne i foråret 2009 og nye vedtagelser på stævnet i sommer. I hvor høj grad tør I involvere jer i missionsprojekter ud over den daglige drift af jeres lokale kirke? Mange er engagerede i menighedens egne opgaver, som medfører ansvar for medarbejdere i ind- og udland. Projekter, der ofte strækker sig flere år frem i tiden.

Det er en velsignelse for en menighed at modtage Guds kald til at løse en missionsopgave. Det er en sådan velsignelse, vi som ledelse ønsker, at alle må opleve.

Det gælder, hvad enten det drejer sig om opgaver, som løses af en enkelt menighed, af flere menigheder i forening, eller projekter, der er så omfattende, at hele den store baptistfamilie må stå sammen i arbejdet. Lad os hjælpe hinanden!

Vi regner med dig!

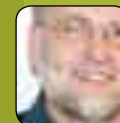
Hvad kan du gøre som enkeltperson i denne sag? Vi opfordrer dig først og fremmest til at deltage i de møder, hvor din menighed drøfter jeres missionsprojekter. Vi opfordrer dig til at skaffe dig indsigt i de projekter, din menighed er involveret i. Du kan få indflydelse på, hvilke projekter netop din menighed vælger at støtte i 2010, og du får lov at opleve fællesskabets glæde, når man sammen gør en aktiv indsats for at hjælpe andre.

I lighed med tidligere år udsender BiD en projektfolder, der kort beskriver de 6 fællesprojekter. Finder de genklang hos dig personligt og i jeres menigheder, så bliver de til mere end forslag fra BiD. Vær hjertelig velkomne til at stille opklarende spørgsmål, men det allerbedste ville være at arrangere et møde med en af ildsjælene bag de seks projekter. De regner nemlig med dig!

Himmel og jord i bevægelse

[ ] Bent Hylberg

Det bliver festdage for hele det kirkelige landskab i maj måned, når Guds folk her til lands samles til **Kirkedage** under temaet *Himmel og jord i bevægelse*. Her kommer en smagsprøve og en opfordring til at reservere Kristi Himmelfartsferien til *Danske Kirkedage* i Viborg

Kunstneren Anna Marie Holm, Viborg, står bag logoet for Danske Kirkedage 2010. Motivet er blevet til vestpå, hvor himmel og jord er i bevægelse, og det indrammes af domkirkens gavlvindue. Gå selv på opdagelse i det!

Lars Busk Sørensen fra Lemvig har skrevet kirkedagssalmen ud fra temaet: Himmel og jord i bevægelse. Den lokale organist, Erling Lindgren, har komponeret en ny, sangbar melodi til de fem vers. Allerede nu kan vi i menighederne lære salmen. Her ses teksten, og melodien kan læses via www.kirkedage.dk

I Viborg venter der os 4 dejlige, travle, spændende og inspirerende dage med gudstjenester, foredrag, workshops og oplevelser fra morgen til midnat samlet

under 3 overskrifter: Spiritualitet og tro i bevægelse, kirke i bevægelse og verden i bevægelse. Danske Kirkedage er det bredeste kirkelige arrangement, der afholdes i Danmark. Det foregår hvert 3. år og tæller deltagere fra en række frikirker, herunder

baptistkirken, folkekirken, den katolske kirke samt organisationer og grupper med tilknytning til vore kirker.

Se program og nyheder på www.kirkedage.dk

Vor Fader, som blot med et ord
bevægede himmel og jord,
du skabte vor rejsende klode
forunderlig, frodig og fin.
Vi tror, at du vil os det gode
– og jorden for evigt er din.
Bevæg vore sind med dit ord!

Guds Barn, dine julefreds-ord
bevægede himmel og jord.
du kom til os her som den svage
og gjorde, hvad aldrig var gjort,
og fra dine menneskedage
blev afkald på magt noget stort.
Bevæg vore sind med dit ord!

Guds Søn, med opstandelsens ord
bevæger du himmel og jord.
Du overvandt smerten og sorgen
og adspredte ondskabens sky.
Du stod denne livsmodets morgen
og gjorde Guds kærlighed ny.
Bevæg vore sind med dit ord!

Guds Ånd, med det levende ord
bevæger du himmel og jord.
Du vækker de slumrende kræfter
og rejser den faldne igen.
Du styrker og støtter os efter,
hvor kærlighed fejer os hen.
Bevæg vore sind med dit ord!

For vi er din kirke, der tror,
at benner er levende ord.
Gud, lær os at vogte din verden
mod hunger og kvælende luft
og handle i al vores færd
med kærligheds lyse fornuft.
For vi er din kirke, der tror!

Hvilken verden er den virkelige verden?

[ ] Allan Ibsen, præst i Følløse
[ ] Kristian Kiel, Collage: Ole Steen

Vi opdrages til at tænke, at den verden, som vi ser og sanser omkring os, er vores virkelighed. Men er det nu også korrekt? Findes der et andet perspektiv på virkeligheden, som Gud drømmer om, at kristne skal lukke sanserne op for? Hvad vil det sige for vores tænkning om virkeligheden, hvis vi også på det punkt *omvender os*? Allan Ibsen causerer herom med afsæt *ude i Hampen*.

Jeg er født ude i Hampen

Sådan noget kan godt komme til at præge en for resten af livet.

Men det var stationsbyen altså.

Der er nemlig også Gl. Hampen, men de havde ikke en station. Det havde vi. Og telefoncentral, frysehus og skole med 1.-3. klasse.

Måske er det derfor, at mennesker, der er født i Hampen, kan spise *en* æble og bo i *en* hus. Det kan vi ganske udmærket.

Så der var meget at lære senere.

Sådan er det at være *Hampens'enser*. Og det indrømmer jeg at være.

Noget andet er at påstå, at jeg er kristen.

Det indrømmer jeg gerne, at jeg prøver på.

»» Guds drøm for verden vil give mig
et sted at høre til, et sprog, et syn på
virkeligheden, måder at gøre ting på. ««

For det er noget helt andet end at tro
eller mene noget bestemt om Gud, Jesus
eller homoseksuelle. Det er en bevægelse
fra *ude i Hampen*:

- Til et rige der ikke kan rokkes.
- Til et nyt sprog.
- Til et nyt fællesskab.
- Til en anden måde at spise på.
- Til at være tilgivet på forhånd.
- Til det ubegrænsede.
- Til den omvendte verden.

Til at leve i Guds drøm som vores virkelig-
hed.

Det vender virkeligheden noget på
hovedet.

Det kalder vi omvendelse.

Guds drøm for verden og mennesker
bliver den virkelighed, som vi lever i og
efter – i det rod, som andre kalder det
virkelige og den virkelige verden.

Vi ved, at de nuværende ledere og
stater og strukturer skal erstattes af noget,
der favner alle på en jord uden sorg, skrig,
pine og død. Når det er virkeligheden, så
er der meget, der skal vendes om på den
nuværende jord. Og det prøver vi så.

Vi ved, at det nedgørende og voldelige
sprog, der tales, ikke vil fortsætte i al evig-
hed, men erstattes af en imødekommende,

forstående tale. Så det øver vi os på ved at
overleve ved gudstjeneste og ikke ved magt.

Vi ved, at nadveren engang vil blive et
festmåltid for alle. At den rigtige måde at
spise på er at tage, takke, dele og give. Det
måltid fejres kun vagt i verden i dag. Men
det er det måltid, vi øver os i at praktisere
dagligt.

Vi ved, at når det ikke lykkes for os, så
er vi tilgivet på forhånd. Det er godt at vide,
når det går galt. Og det er evangelium for
dem, der lever omgivet af sladder og fejlfin-
dere. Så på den måde møder vi mennesker.

Vi ved, at der er en virkelighed uden
for os selv, at Gud er på arbejde i verden,
at han stadig kalder på mennesker for at
de må se, hvor de er, og hvor Han er. Derfor
bliver fællesskabet med de andre, der tror

på ham som den afgørende faktor i genop-
retningen af jorden og menneskers liv, det
afgørende.

Når vi møder Guds drøm for verden,
kommer vi alle fra *ude i Hampen*.

Guds drøm kan forme vores virkelig-
hed, som vores alles *hampen-historie* kan.
Hampen gav mig et sted at blive født, jeg
fik et sprog, et syn på virkelighed (stations-
byen er bedre).

Det samme kan ske for mig, når jeg ser
Guds drøm for verden. Den vil på samme
måde som Hampen give mig et sted at høre
til, et sprog, et syn på virkeligheden, måder
at gøre ting på etc..

Og der er meget at lære endnu
Men det opleves mindre som en byrde og
mere som at vokse. ■

*Man møder ofte den holdning, at der ›derude‹ findes en objektiv størrelse kaldet ›virke-
ligheden‹, som troen må prøve at finde sin plads indenfor som en slags under-afdeling af
en generelt »ikke-troende« verden. Jeg foreslår, at vi i stedet ser det som vores opgave at
betragte den globale historie ud fra troens perspektiv, idet vi er kritiske overfor ethvert
system, der ikke erkender troen som en del af verden og ikke vedkender sig sin egen
begrænsning. Den moderne verden er en underafdeling af evangeliets vision for verden,
ikke omvendt. Det betyder, at vi skal tage udgangspunkt i evangeliet i stedet for i det, som
andre måtte beskrive som ›den virkelige verden‹.*

John H. Yoder

Visionsprocessen i Købnerkirken

Stias Anhøj Soelberg
René Hansen og Stias Anhøj Soelberg

I gennem det sidste års tid har Købnerkirken – Baptistkirken på Amager arbejdet med en visionsproces om reoveringen af deres kirkebygning. Målet med visionsprocessen er, at få en kirkebygning, der på bedst mulig vis hjælper menigheden med at være kirke efter Guds vision. baptist.dk har snakket med to af de drivende kræfter bag visionsprocessen i Købnerkirken.

»Vi har i længere tid vidst, at det var nødvendigt at gennemføre et større renovationsarbejde på kirkebygningen, og for at udbytte denne udfordring bedst muligt, valgte vi at udvide arbejdet, så vi kunne nytænke vores måde at være kirke på«, forklarer Købnerkirkens menighedsrådsformand Jan Kaas Henriksen til baptist.dk.

Menighedsrådet i Købnerkirken igangsatte derfor en visionsproces, hvor de – i dialog med resten af menigheden – vil udvikle og forny Købnerkirkens måde at være kirke på.

»Det første vigtige skridt, vi tog i denne visionsproces, var i foråret 2009 at holde en menighedsdag, hvor nabopræsten Bent

Bjerring-Nielsen fra Amagerbro Frikirke fortalte os om aktuelle udfordringer for den lokale menighed i storbyen. Det satte virkelig noget i gang hos os. Vi ønsker, at vores fællesskab og vores ressourcer skal bruges på nye måder, så mennesker gennem os møder Guds kærlighed og budskabet om Jesus. Næste skridt var en visionsaften i efteråret for alle menighedens medlemmer. Her havde vi inviteret arkitekten Peter Wahlberg, som havde et mere indgående kendskab til vores bygning og andre kirkebygninger. Han kom og snakkede med os og udfordrede vores syn på, hvad det vil sige at være kirke, og hvordan vi kan bruge vores bygning«,

fortæller Købnerkirkens præst Jan Kornholt til baptist.dk.

Målet med visionsaftenen var at få en bunke idéer på bordet til, hvordan man kunne forny Købnerkirkens bygning, så den egnede sig bedst muligt til menighedens ønsker om at være kirke.

Det mener Jan Kaas Henriksen til dels også lykkedes. »Vi fik en del rigtig gode ideer på bordet til visionsaftenen, så jeg synes godt, vi kan sige, at arrangementet var en succes. Blandt andet diskuterede vi en idé om at starte et folkekøkken for de mennesker på Amager, som har brug for et billigt måltid mad og socialt samvær.«, beretter han.

Men som i alle sammenhænge, hvor man diskuterer visioner – hvad enten det er vores egne eller Guds visioner – er det svært at holde fokus på visioner og ikke forfalde til at diskutere dagligdagens problemer.

»Jeg må da indrømme, at diskussionen nu og da kom til at omhandle mere jordnære problemer ved vores kirke end vores visioner for den.«, fortæller Jan Kaas Henriksen. »Der blev da diskuteret både toiletfaciliteter, bærende elementer og vandvær, selvom det ikke lige var disse ting, vi gerne ville have haft i fokus. Men jeg sy-

nes alt i alt, at vi fik en rigtig god samtale, og arkitekten fik en masse input med sig hjem.«

Visionsprocessen er et længere stykke arbejde for Købnerkirken, som ikke bliver afsluttet foreløbigt. Menighedsrådet i Købnerkirken skal i den kommende tid udvikle videre på de visioner og ideer, der kom frem på visionsaftenen.

Og der sker allerede noget nyt i Købnerkirken, fortæller Jan Kornholt. »Vores såkaldte andagtssal, der de sidste år mest af alt har været et kæmpe pulterkammer, har fundet ny anvendelse, da det fremover skal anvendes som kirkesal med 50 siddepladser af en nyplantede ungdomsmenighed i København, UNIC. Købnerkirken rummer i forvejen en meget aktiv filipinsk menighed

foruden vores egen menigheds nye aktiviteter som cafégudstjeneste, gospelkor og kulturcafé.«, fortæller han og afslutter, »At vi fornyer vores aktiviteter, og at vores bygning kan rumme tre meget forskellige menigheder, er spæde tegn på, at Købnerkirken er ved at komme i bevægelse, og denne udvikling vil fortsætte med visionsprocessen som et bærende element.«

Fællesskab staves **r-i-s-i-k-o**

☰ Magnus Malin
📷 Linette Lund

»» Den hvide plet er vores afhængighed af hinanden, som gør os sårbare, men som er livsnødvendig, for at vi ikke skal visne væk i vores ensomhed. ««

Guds drømme for os kan ikke blive virkelighed for os som individer, men kun som fællesskab. Det handler om at turde blive draget ind i en verden, der er uendeligt meget større end mig, mit og mine. At se verden sådan som Jesus ser, elsker og tjener den. Hele verden! Du står altså ikke i valget mellem at gå din egen vej og tilslutte dig et system. Der er en tredje vej.

I en postmoderne kultur står valget ofte mellem at gå sin egen vej eller at tilslutte sig et system. Enten køber man den vestlige individualisme og indretter sit eget univers, når det handler om forbrug, bopæl, åndelighed, politiske holdninger eller kontakt til andre. Eller også tilslutter man sig i protest mod dette til et system, hvor mine individuelle ønsker og holdninger ofres for et altomfattende religiøst eller politisk verdenskort. Vor tids konflikter mellem islam og den vestlige verden skildres ofte som sammenstødet mellem disse tankesæt, som begge synes at vokse i den postmoderne muldjord og på mange måder adskiller sig fra, hvordan både islam og kristendom har udtrykt sig tidligere i historien.

Den tredje vej

Jesus viser en tredje vej. At følge ham er ikke at gå sin egen vej, men det er heller ikke at tilslutte sig et system. Det er at gå ind i en forpligtende relation til en person, hvor efterfølgelsen langsomt vokser frem i en stadig kreativ dynamik mellem et jeg og et Du. Og dette Du er uendeligt meget større end jeg og har skaberens tolkningsret i forhold til det skabte. Det handler ikke om, at jeget knuses eller amputeres eller bringes til tavshed, for Gud har skabt mennesket i sit billede og har kun ønske om, at det med hele sin person skal kunne træde frem og genspejle ham. Men der er en proces i efterfølgelsen, hvor det, som må begynde i mine spørgsmål, problemer eller ønsker i mødet med Jesus, langsomt skifter tyngdepunkt og centrum – så jeg mere og mere finder mig draget ind i den uendeligt meget større verden, som *han* ser, elsker og tjener.

»Helgener er ikke selvlysende«

»Jeg er verdens lys,« siger Jesus i Johanneevangeliet.¹ »I er verdens lys,« siger han i bjergprædikenen.² Sammenhængen antyder, at disciplen bliver stadig mere trukket ind i og en del af Mesterens liv. »Helgener er ikke selvlysende,« sagde man engang.

»» Ingenting af det, Jesus siger i bjergprædikenen, er henvendt til et isoleret individ. ««

Den guldskive, der på ikonen omgiver en helgens ansigt, er en enkel måde at sige det på: Disse mennesker lever så nær Jesus, at de reflekterer hans lys.

Og dette gør vi i fællesskab. Ingenting af det, Jesus siger i bjergprædikenen, er henvendt til et isoleret individ. Ingenting af det, han kræver af sine disciple, er tænkt at skulle praktiseres på egen hånd – det er ikke muligt og ikke engang ønskværdigt. »I er... jeres lys... jeres gode gerninger... jeres fader...« Al discipelskab forudsætter, at relationen til Jesus virkeliggøres i relationer til andre disciple.

Afspejler Treenigheden

Dybest set er dette en afspejling af Den Treenige Gud. »Gud er navnet på et fæl-

» En individualistisk kristendom fører til gentagne havarier af drømme og visioner, som viser sig at være umulige at virkeliggøre på egen hånd. «

lesskab, der i evig kærlighed åbner sig for verden,« lyder en formulering fra den ortodokse tradition. Gud er relation: Faderen – Sønnen – Helligånden.

Et stadigt tilbagevendende nøgleord i Paulus' breve er »hinanden«. Han skriver ikke til individuelle ledere: »Trøst de andre... Vejled de andre ... Bær de andres byrder... Undervis og forman de andre... Tjen de andre.« Han skriver til fællesskaber: »Trøst *hinanden*... Vejled *hinanden* ... Bær *hinandens* byrder... Undervis og forman *hinanden* ... Tjen *hinanden*.«³ Denne gensidighed er et ekko af Guds evige væsen, hvor Faderen og Sønnen og Helligånden hele tiden er i samspil med hinanden.

Relationer er krævende

En individualistisk kristendom er en selvmodsigelse. Den fører ikke blot til gentagne havarier af drømme og visioner, som viser sig at være umulige at virkeliggøre på egen hånd – den er dybest set en fornægtelse af Guds eget væsen. Og dermed et svigt over for mennesket, som endnu engang finder sig bekræftet i sin uheldbrelige ensomhed.

»Men hvorfor er det så vanskeligt at holde sammen på større grupper end én person?« som en kollega udtrykte det

engang. Relationsarbejde er utroligt krævende, og det er naturligvis en årsag til, at mange resignerer, både i samlivet mellem to og i menighedslivet. Fællesskab staves r-i-s-i-k-o.

Rådyrenes hvide plet

Se bare på rådyrene. Her i byen Asklanda, hvor jeg bor, ser vi ofte nogle rådyr stå og græsse på en mark, når mørket falder på. De kan være vanskelige at få øje på i deres gråbrune kamuflagepels. Lige indtil de opdager os, vender om og viser os deres snehvide bagdel, inden de forsvinder ind i skoven. Og vi kan fundere: »Hvorfor skabte Gud denne hvide plet på rådyrene? De bliver jo utroligt sårbare, når den sender et så kraftigt signal. Det havde da været bedre, hvis de også havde haft kamuflagepels bagpå.«

Men det synes kiddene ikke. Hvordan skulle de ellers kunne holde styr på mor og far, når det skal gå hurtigt? Hvordan skal flokken ellers kunne holde sammen i en kritisk situation?

Den hvide plet: vores afhængighed af hinanden, som gør os sårbare, men som er livsnødvendig, for at vi ikke skal visne væk i vores ensomhed. At blive en del af kirkens fællesskab er at tage samme risiko, som

Jesus gjorde, da han forlod sin usårlige himmelske herlighed for at blive krop i et fællesskab af særdeles brogede og besværlige mennesker. Disciplene er inkarnationens fællesskab: Den skrøbelige og risikable blanding af syndere og helgener, som i al deres menneskelige svaghed og herlighed lever ud fra deres *ja!* til Jesu kald. **15**

Fakta

Uddrag af Magnus Malms nyeste bog »Et hjerte større end verden« Forlaget Boedal, 288 s., indbundet, 229 kr.

Redaktion

Lone Møller-Hansen, redaktør
Tlf. 5695 1015 / 2347 4015
m-h@mail.dk

Aimée Kjær, redaktionssekretær
Tlf. 3234 0531
aimee@baptist.dk

Bent Hylleberg, tlf. 5918 5195
bent@hylleberg.info

Hanne Kiel, tlf. 3190 8190
hanne_kiel@hotmail.com

Maria Klarskov, tlf. 3217 6277
mariakl@rskov.dk

Silas Anhøj Soelberg, tlf. 2194 4409
silassoelberg@me.com

Hanne Weber-Hansen, tlf. 5172 4692
hanne@weber-hansen.dk

Lasse Åbom, tlf. 2290 5628
lasseabom@gmail.com

Grafisk design

Pedersen & Pedersen, Århus

Trykkeri

V-Print, Holstebro

baptist.dk er Baptistkirken i Danmarks kirkeblad og sendes til alle med tilknytning til en baptistmenighed.

Oplag: 3.550

Idémateriale: Artikelforslag og digitale billeder modtages gerne. Bemærk dog, at redaktionen planlægger to numre ad gangen.

Artikler er ikke nødvendigvis udtryk for redaktionens holdning.

Udgivelsesdatoer og deadlines

Nr. 2, 2010 udkommer 16. april 2010, deadline 15. februar 2010

Baptistkirken i Danmark

Lærdalsgade 7, st. tv., 2300 København S.
Tlf.: 3259 0708

Telefontid: Mandag-fredag kl. 10-12

E-mail: info@baptist.dk

Hjemmeside: www.baptistkirken.dk

Henvendelse om adresseændring til din lokale menighed. Dødsfald og nydøbte kan indberettes til Sekretariatet. Bladet kan også modtages på cd. Henvendelse til Sekretariatet.

Baptister på Nørrebro samarbejder

I 6 år har ungdomsmenigheden re-gen lejet et lille kontor i Kristuskirken på Nørrebro. Der har ikke været specielt meget samarbejde mellem de to kirker, udover at man har delt lokaler. Men nu er et spirende samarbejde begyndt at se dagens lys. Udover samarbejdet omkring gade-/natkirken, hvor også Købnerkirken er involveret, har de to menigheder nu etableret et fælles bederum i Kristuskirken. Det skal bruges til at bede for Guds folk i København og for byen. Flere tiltag er i støbeskeen, men indtil videre mødes man i fælles bøn for København. Og bøn er jo som bekendt et udmærket udgangspunkt for at starte et samarbejde.

Døbte og døde**Døbte****Hjørring**

08.11.09: Emma Kragh, f. 16.03.1996
08.11.09: Thomas Jonstrup Nielsen, f. 28.03.1996
08.11.09: Minna Berg Pedersen, f. 26.05.1995
29.11.09: Lars Ole Kristensen, f. 22.01.1971

Lyngby

12.04.09: Benjamin Lam, f. 11.11.1994
28.06.09: Casper Weng, f. 28.06.1994

Odense

03.01.10: Matthias Grønvald Bjørnsted, f. 27.06.1994

Tølløse

22.11.09: Johanne Kofoed, f. 30.10.1996
22.11.09: Morten Jørgensen, f. 07.09.1978

Døde**Børnholm**

Hans Peter Olsen, født 17.02.1924, døbt 11.02.1940 i Rønne, døde 07.11.2009.
Ellen Elisabeth Mynster Holm f. Mynster Kofoed, født 10.11.1916, døbt 20.04.1930 i Rønne, døde 21.12.2009.

Brovst

Valborg Ranghild Eskildsen, født 09.11.1932, døbt 11.12.1949 i Jetsmark/Birkelse, døde 15.11.2009.
Niels Jørgen Madsen, født 21.04.1927, døbt 11.04.1943 i Brovst, døde 26.11.2009.

Brønderslev

Signe Marie Nikolajsen, født 22.02.1924 i Vejle, døde 04.11.2009.
Ella Steffensen, født 30.06.1943, døbt 06.06.1976 i Østervrå, døde 11.12.2009.
Arne Pedersen, født 11.03.1921, døbt 18.09.1938 i Ingstrup, døde 14.12.2009.

Give

Aage Andersen, født 16.10.1915, døbt i Givskud 10.05.1936, døde 23.10.2009.

Kristuskirken, København

Elsa Vang Jensen, født 13.02.1921, døbt 05.11.1933 i Bornholms menighed, døde 26.10.2009.
Karen Louise Marie Amby, født 10.10.1913, døbt 06.09.1951 i Bornholms menighed, døde 11.10.2009.
Svend Børge Nielsen, født 19.10.1916, døbt 03.04.1932 i Bornholms menighed, døde 04.12.2009.

Købnerkirken

Vita Hansen, født 05.11.1930, døbt 10.01.1988 i Købnerkirken, døde 23.12.2009.

Pandrup Birkelse

Karen Villadsen, født 15.09.1931, døbt 18.03.1951 i Ingstrup, døde 29.12.2009.

Nibe

Ella Helene Christiane Ejdrup, født Nielsen, født 14.01.1929 døbt 20.04.1947 i Nibe, døde 10.11.2009.

Roskilde

Kurt Brian Jørgensen, født 18.04.1955, døbt 30.11.1986, døde i november 2009.

Vrå

Bodil Hansen, født 14.04.1927, døbt 19.09.1943 i Vrå, døde 29.09.2009.
Orla Storgaard, født 07.11.1934, døbt 14.09.1952 i Vrå, døde 23.11.2009.

Østervrå Baptistmenighed

Vita Nielsen f. Villadsen, født 12.11.1929, døbt 11.04.1943 i Jetsmark, døde 21.12.2009.

Menigheden *skal* fornyes!

»Lad os dog være i fred!« Kan jeg høre nogen sige. »Kan vi ikke slippe for det udviklingshysteri, der findes overalt?« Men vi slipper ikke. For den aktuelle situation i de fleste lokale menigheder er, at **luften er gået af ballonen**, vi mangler penge og ressourcer, og der kommer ikke nye til. Der er brug for en fornyelse, som kan føre til vækst på alle områder.

Der er mange faldgruber på vejen til at forny menigheden. Tre møder vi ofte: De nyeste tricks fra forretningsverdenen. Andre menigheders succeser som model. Eller at vi selv (og ikke Gud) skal skabe fornyelsen. Svaret er i stedet: Vi skal lære fra Bibelen, hver menighed har helt sin egen vej til fornyelse, og åbenhed overfor Guds Ånd er afgørende.

Fokus på tro og kald

Menighedens største behov er aldrig penge, ansatte eller bedre metoder, men en genopdagelse af det kristne budskab og dybden i menighedens identitet. Det er grundlaget for al sund udvikling. Enhver motivation til forandring i menigheden må have sit udspring i, at budskabet om Jesus er Guds kraft til frelse (Romerbrevet 1:19). Menighe-

dens eneste kald er at følge Jesus (Mattæus 4:19). Denne tro og efterfølgelse gør os til menneskefiskere. Mine besøg hos menigheder i Stockholm og London har lært mig, at en menighed, der oplever fornyelse, ikke går på kompromis med tro og kald.

Menigheden er unik

Gud ønsker at redde verden, og hans værktøj er menigheden! Menigheden er Guds værk, og kun Guds Ånd kan skabe vækst. Menigheden er Kristi krop, Guds tempel, Guds mark, Guds familie bare for at nævne nogle billeder fra Bibelen. Gud ser det fantastiske også i de menigheder, som vi anser for svage og gammeldags. Guds nærvær og ressourcerne til vækst findes i den gamle kvindekreds, spejderpatruljen, gudstjenesten og kirkekaffen. Tør du tro det?

Er du glad for din menighed?

En positiv udvikling af menigheden forudsætter, at medlemmerne er glade og stolte over deres menighed. I de fleste menigheder med tilbagegang kunne de aktive ikke drømme om at invitere andre med. Men din menighed er et unikt fællesskab, som åbenbarer Guds budskab til verden. Og du skal arbejde på, at dit menighedsliv er så fyldt af glæde, at du ikke kan lade være med at tale pænt om det.

Gud er større

Afgørende for vækst er menighedens fokus, og hvor energien findes. Der er menigheder, som i jagten på en bedre fremtid glider væk fra Jesus og stoler mere på menneskelige ressourcer. I en sådan menighed tænker man: »bare vi var lidt yngre, lidt flere, havde råd ...« Gode ønsker, men troen og håbet må altid være, at Gud er større end vores begrænsninger.

Der skal knokles

Desuden har jeg lært, at Guds Ånd ikke hjælper den dovne menighed. Der skal knokles, hvis menigheden skal vokse! Gud bruger mennesker til at føre andre til Jesus. Det nytter ikke at »nøjes« med at folde hænder, hvis man kan mere end det. Gud vil også bruge vores hænder på anden måde. Bibelens undervisning om nådegaver viser et utal af opgaver, som Gud sætter os i stand til at løse. Læs selv Romerbrevet 12 og 1. Korinterbrev 12.

Investering

Jeg har set et fælles kendetegn ved de gamle menigheder, som har oplevet fornyelse: De har alle indgået risikable og urealistiske økonomiske forpligtelser. Der skal nemlig ressourcer til: Tid, arbejdskraft og lokaler. At forsøge det urealistiske kræver

mod og visdom; indsigt i Guds planer og dygtigt udførte fremtidsplaner.

Du kan forhindre vækst

Der sker kun en positiv udvikling i din menighed, hvis du ønsker det. Du kan så let forhindre den vækst, som Guds ønsker i din menighed. Du skal bare holde fast i, at det skal være som det plejer, eller du skal tænke og tale grimt om andre, og sige nej til at påtage dig opgaver i menigheden. Det er så let, for uden ønsket om fornyelse, uden indbyrdes kærlighed og uden flittige medarbejdere dør menigheden.

Det er det hele værd

Den lokale menighed er verdens håb. En fornyelse af menigheden handler ganske enkelt om at dele Guds kærlighed med mennesker. Og Guds løfter til menigheden er så store og vidunderlige, at det er ubegavet af kristne at forsøge at tjene Gud uden om en menighed. At satse på den lokale menighed er den bedste måde at hjælpe Gud med Hans store mission: at redde verden.

Fakta | Jan Kornholt

Jan Kornholt er tidligere generalsekretær i BaptistKirken og præst i Købnerkirken på Amager. Han tilbyder inspiration til fornyelse dette forår gennem gudstjenester og undervisning rundt i menighederne. Kontakt ham for en aftale, hvis I ikke allerede har én. www.kornholt.dk

Alting begyndte med, at Gud talte

A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
O
P
Q
R
S
T
U
V
W
X
Y
Z
Å
[ ] Raymond Jensen
[ ] Linette Lund · Collage: Ole Steen

Ordet er Guds inderste væsens første inkarnation. Ordet er tanken på fysisk form. Først var Gud. Gud havde en drøm, en tanke. Gud talte, derved begyndte alting. Ordet var hos Gud før alting blev skabt. Eller med andre ord: I begyndelsen var ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Skal Ordet skrives med stort i denne sammenhæng? Ja, det gjorde vi i 1992. Nu siger vi på nudansk: *Alting begyndte med at Gud talte.*

Ord eller tale, hvad er forskellen? Tale er mere nærværende, mere aktiv, mere her og nu. Ord kan man gemme væk, lade ligge. Man kan lukke bogen. Lægge den i skuffen eller sætte den på reolen. Tiltale trænger sig på, insisterer, lever sit eget liv. Tale er levende ord.

Det Gud sagde, blev menneske i kød og blod og slog sig ned hos os, og vi så hans guddommelighed.

Jeg får sådan en lyst til at skrive menneske med stort her, fordi jeg ved, hvilket menneske der er tale om, Jesus Kristus. Det ville dog være en misforståelse. Selve pointen er netop, at Gud blev menneske, ikke Menneske, altså noget helt andet end et almindeligt menneske. Nej, han blev menneske, som os. Imellem det foreløbige og det evige kan vi nu spejle os i mennesket Jesus, som kommer fra Gud til os.

Dog driver Ordet os videre, videre i vores erkendelse af, hvem Jesus er: *Han var Guds eneste søn, fuld af Guds kærlighed og sandhed.* Hov, hvor blev nåden af? Beklager, den er væk. Tilbage står kærligheden,

et udmærket bytte. Igen ses et mere aktivt ordvalg. Nåden har udviklet sig til en slags passiv overbærenhed i manges øjne. Noget med at se gennem fingre med vores fejl og mangler, og det er slet ikke dækkende for Guds drøm med os. Gud elsker os, aktivt, inderligt og insisterende.

Ingen har nogensinde set Gud, men hans eneste søn, der er tæt på sin far, har vist os hvordan Gud er. Først var Gud, dernæst kom Ordet eller Guds tiltale. Nu er dét, Gud sagde, blevet til kød. Livet er begyndt.

Alle kursiverede bibelcitater er fra »Den Nye Aftale – Det Nye Testamente på nudansk«.

ORDET

ORDBOG:

Hvad kan vi lære på den anden side af Øresund?

[ ] Bent Hylleberg

I 2010 henter baptist.dk inspiration hos de nordiske baptistkirker. Vi tager først til Sverige, hvor vi finder Svenska Baptistsamfundet (SB)

Det svenske Baptistsamfund (SB) er på vej i en proces sammen med Metodistkirken og Missionsforbundet, hvor man fra 2012 sigter mod én fælles fremtid for de tre gamle kirker. Hvad kan vi mon lære af det i dansk sammenhæng?

Samtalen er flere årtier gammel, men det praktiske arbejde begynder at tage form efter vedtagelser i 2009. Via 5 arbejdsgrupper og et teologisk værksted udmønter fremtiden sig med henblik på en beslutning i 2012 om at danne »én fælles ny kirke«. De 5 grupper arbejder med strukturer, relationer, ejerskab, økonomi mv., mens den teologiske gruppe har ansvar for den fornyelse, der forventes at præge den nye kirke.

De lokale menigheder samles på regionalt plan for at tage del i processen. Arbejdet bygges altså både nedefra og ovenfra.

De unge i de tre kirkesamfund inddrages på en særlig måde, og de ansatte i menigheder og kirker styrker fællesskabet ved at finde sammen i et medarbejderforbund. Overalt drejer det sig om at drøfte, hvordan den nye kirke bør formes, så den bedst mulig tjener Guds rige i et Sverige, hvor kun få efterspørger kirkerne og lokale kristne.

Arbejdet har altså officiel karakter. Det er muligt for menighederne at blive inspireret via en præsentation af visionen, der kan ses på nettet. Se www.missionskyrkan.se

Netop nu

På baggrund af en vedtagelse i Svenska Kyrkan om »vielse af to af samme køn« er dette etiske spørgsmål også kommet på frikirkerens dagsorden. SB's ledelse gav i efteråret de enkelte menigheder frihed hertil. Samtidigt ønsker SB, at menigheder og præster stræber efter samme overbevisning, idet en vielse opfattes som en del af gudstjenesten. En af Stockholms menigheder har besluttet sig for »vielse af to af samme køn«. Et aspekt i debatten er spørgsmålet om, hvorvidt

Forsiden af den nævnte Power Point-præsentation.

kirkerne bør opgive deres ret til vielse med borgerlig gyldighed.

Fakta | Baptismen i Sverige

Baptismen i Sverige stammer fra 1848. I dag er der 17.748 baptister samlet i de 215 menigheder, der tilhører Svenska Baptistsamfundet (SB). I 2001 antog SB en vision, der er vejledende både for det lokale arbejde, i fællesskabet og i udlandet, men også for det liv, kristne bør leve. Heraf fremgår, at svensk baptismes kerne altid har været enheden af tro, frihed og fællesskab. I Sverige findes der et større kirkesamfund med rødder i baptismen, nemlig Evangeliska Frikyrkan (EFK). Vi vender tilbage til dette. Se www.baptist.se og www.efk.se – og om den nye kirke: www.gemensamframtid.se

Gemensam framtid

Logoet, der samler 3 kirkesamfunds fremtid

[UDDANNELSE]

Så lykkedes det !

[ ] Lone Møller-Hansen
[ ] Stephen Sandoval og Lone Møller-Hansen

Nu ligger det fast. SALTs efterfølger i Danmark bliver en fire-årig SU-berettiget uddannelse, som kan læses i Århus eller København, studiestart i september i år. Undervisningsministeren har godkendt den nye professionsbachelor med navnet: Kristendom, Kultur og Kommunikation, kaldet 3xK

»Som en af initiativtagerne glæder vi os naturligvis over, at arbejdet har båret frugt. For første gang i danmarkshistorien er der skabt en ikke-konfessionel professionsrettet uddannelse, som – forventer vi – kommer til at samle studerende fra alle kirkelige retninger. Den vil give kommende kirkelige medarbejdere en god og bred basisuddannelse«, siger Ib Sørensen, som er SALTs repræsentant i gruppen bag den nye uddannelse, og han fortsætter:

»Vi har gode erfaringer og goodwill med fra SALT, som bør kunne komme den nye uddannelse til gode, selvom dens rammer er anderledes. Vi tror også, at den nye uddannelse får en del frikirkelige studerende. Det tyder de mange forespørgsler, som vi allerede har haft, på.«

Undervisningsminister Bertel Haarder

har givet uddannelsen et ord med på vejen. Han siger: »I Danmark er der tradition for, at undervisning og uddannelse i religion ikke er forkyndende«. Og han forudsætter, at uddannelsen til professionsbachelor i *Kristendom, Kultur og Kommunikation* ikke bryder med denne tradition.

Vi har spurgt Bent Hylleberg: Hvordan forestiller du dig en overbygning for dem, der i fremtiden skal være præster/ansatte i en baptistkirke?

– 3xK bliver en god grunduddannelse for mange, der i fremtiden skal formidle evangeliet. Hertil kræves der både kendskab til kristendom, nutidens samfund og evner til at kommunikere. Efter bestået grunduddannelse vil det være ønskeligt, at den enkelte vejledes til videre studier i en bred vifte af uddannelser – f.eks. MA-uddannelser på vore universiteter, menighedsbaseret teologi i Ørebro, baptiststudier i Prag. Jo flere specialer, jo bedre

står vi samlet set udrustet til at møde morgendagens udfordringer i mission.

To udvalg arbejder med tjeneste og teologi

BaptistKirkens ledelse har lagt rammerne for to nye udvalg. Det ene skal arbejde med tjeneste og uddannelse. Det andet er Teologisk Forum. Udvalget til tjeneste og uddannelse skal stå for at rekruttere nye til lønnet tjeneste, studievejledning og videreuddannelse. Lasse Åbom er formand for dette udvalg. Teologisk Forum har Ole Lundegaard som formand og her skal menighederne have hjælp til undervisning, samtale og træning i discipelskab. Forummet skal også styrke samarbejdet og samtalen med andre kirker.

Fakta | Professionsbachelor i Kristendom, Kultur og Kommunikation

Varighed: Fire år (240 ECTS-point)

Hvor: Diakonhøjskolen i Århus og Diakonissestiftelsen på Frederiksberg

Formål: At kvalificere de studerende til selvstændigt at kunne varetage kommunikations-, undervisnings-, ledelses- og omsorgsopgaver i forbindelse med kristendoms- og kulturformidling og at kunne håndtere komplekse og udviklingsorienterede situationer i forskellige arbejdsammenhænge. Uddannelsen sigter mod national og international beskæftigelse i folkekirken, frikirker, kirkelige organisationer, skoler og foreninger, der arbejder med kristendoms- og kulturformidling.

I.D.

– en ny måde at træne unge på

11 kirker i Københavnsområdet er gået sammen om intensiv træning i discipelskab. Re-gen er med og Thomas Willer er glad for initiativet.

Mange menigheder indser, at det er begrænset, hvad de kan nå af discipelskabstræning ved gudstjenester, undervisningsaftener og cellegrupper. Derfor opstod drømmen om at starte en skole, som i fire måneders intervaller intensivt kunne træne unge til discipelskab og tjeneste. I.D. (Identitet og discipelskab) har nu eksisteret i halvandet år.

Den oprindelige idé for partnerkirkerne er en skole, hvor unge fra kirkerne mødes to hele dage om ugen, er i dialog og får velkvalificeret undervisning. Resten af tiden er man koblet op på sin hjemmenighed og en mentor fra menigheden – lidt a la SALT. Målet er ikke akademisk, men at udruste unge til liv og tjeneste i menigheden.

Der er også blevet tilføjet et aftenkolespor, hvor erhvervsaktive har mulighed for at få en light udgave af dagskolen.

Skolen har indtil nu været en stor succes. Thomas Willer, præst i re-gen, er begejstret: »Det er så godt, at menigheder i København gået

sammen om et projekt for at nå flere mennesker med budskabet om Jesus. Samtidig har vi oplevet en masse unge mennesker, som er blevet begejstret for Bibelen, Gud og deres menighed, og så kan det vist ikke være bedre. For dét er jo vores drøm: at se en ny generation, der tjener den verden og kirke, som vi er en del af.«

Fakta

Læs mere: <http://www.idcommunity.dk/>

De unge, der læser på I.D. bliver begejstrede for Bibelen, Gud og deres menighed

[ ] Thomas Willer
[ ] Stephen Sandorai

Baptistkirkens **missionsprojekter** vores identitet og berettigelse

Læs her, hvordan vi som danske baptister rækker langt ud over landets grænser og samtidig reagerer på behov i Danmark med vores fællesprojekter i 2010. Læs også, hvordan du kan være med til at løse opgaverne.

Baptist.dk til alle

 Her er brug for 423.000 kr. Det skal dække: Layout, tryk og forsendelse af baptist.dk til alle husstande med tilknytning til BaptistKirken. Bladet er en forudsætning for sammenhæng i BaptistKirken, fælles identitet og formidling af BaptistKirkens fællesopgaver.

 Mærk indbetalingen: baptist.dk

ID – træning af unge til mission i DK

 Her er brug for 50.000 Pengene skal bruges til ansættelse af underviser på bibelskolen ID. ID har til formål at undervise og træne unge til mission i Danmark og disciplin, og da vi ikke lænere har SALT, er det vigtigt, vi har steder, hvor unge kan få velkvalificeret træning, der supplerer deres andre uddannelser, så vi i menighederne oplever unge, der udlever kaldet til mission og tjeneste i hverdagen

 Mærk indbetalingen: ID

Gade- og Natkirke – storbymission

 Her er brug for 450.000 kr. Det skal dække: Ansættelse af gade- og natkirkepræst, der skal virke med udgangspunkt i Kristuskirken på Nørrebro, dels på gaden i Københavns indre by og dels i kirken med gudstjenester og samtaler. Projektet indgår i netværk med andre kirkers mission i storbyen.

Erfaringer og inspiration deles med alle baptistmenigheder i Danmark.

 Mærk indbetalingen: Gade- og Natkirke

Forældreløse Børn – hjælp til skolegang og familiernes forsørgelsesstrategier

 Her er brug for: 2.070.000 kr. Det skal dække: Hjælp til 1715 børn direkte og indirekte hjælp til 10 tusinder andre igennem alle vores øvrige projekter, som vi i meget stor udstrækning bygger op, sådan at børn kommer ind i en bedre fremtid. Børnene gives skolegang, og deres familier gives mulighed for at igangsætte indkomstskabende aktiviteter, som kan sikre familiens underhold i fremtiden. Beløbet bidrager derudover til at betale ophold for udsendte medarbejdere i Burundi og Rwanda, så de sammen med baptistkirker-

ne og deres ansatte kan etablere støtten til forældreløse børn m.m.

 Mærk indbetalingen: Børn i Burundi og Rwanda

Skole- og kirkebyggeri i Burundi og Rwanda – Praktisk hjælp til menighederne

 Her er brug for: 260.000 kr. Det skal dække: at vi hjælper baptistkirken i Burundi og Rwanda med at bygge skoler og kirker. Siden 2004 har danske baptister ydet bistand og støtte til små 30 kirker. Hele 80 venter stadig på hjælp. En ny skole og kirke i fattige egne er den bedste form for menighedsplantage.

 Mærk indbetalingen: Skole / kirkebyggeri

Præsteskolen i Rubura, Burundi – til uddannelse af præst eller evangelist

 Her er brug for: 125.000 kr. Det skal dække: Uddannelse af 20 præster og etablering af ny sovesal. Menighederne har desperat brug for præster, som vil tjene i de fjerne og fattige egne af Burundi. Derfor støtter Baptistkirken i Danmark Baptistkirken i Burundi med hjælp til præsteskolen.

 Mærk indbetalingen: Præsteskole

i 2010

Sådan kan du støtte BaptistKirkens missionsprojekter

En gave kan betales på bankkonto
3201 3201182417

Husk at opgive dit navn og din
adresse samt hvilket projekt, du
vil støtte (navn).

Alle gaver er fradragsberettigede efter
gældende regler, og vil blive indbe-
rettet til SKAT, hvis BaptistKirken i
Danmark har dit cpr-nummer.

Vil du gerne støtte et projekt med
et fast beløb, f.eks. pr. måned, kan
du henvende dig til BaptistKirkens
sekretariat, tlf. 32590708 eller
pr. email info@baptist.dk.

På forhånd tak

☰ Maria Klarskov
☑ Lone Møller-Hansen

Vi er alle både får og hyrder

Kære venner!

Dette er en invitation. Vi vil gerne invitere jer med i vores tanker om, hvad og hvordan kirke skal være. Vi er en gruppe unge mennesker mellem 17 og 30 år, som har fået en drøm, og vi inviterer jer hermed ind i vores forsøg på at bringe den til virkelighed.

Det vil ske i hvert af de seks numre af baptist.dk i 2010.

På vegne af ONE, *Maria Klarskov*

Vores drøm er at se kristne, der lever det, de tror på, og dermed gør Verden til et bedre sted at være. Vores håb er, at kirken bliver relevant for andre end dem, der er medlemmer; at andre end baptister vil græde, hvis Baptistkirken i Danmark ikke er der mere.

Det fællesskab, som drømmen er opstået i, er samlet omkring teenagelejren på Missionsstævnet i Mariager. For tre år siden ændrede BBU måden, lejren blev planlagt på. Inden da arrangerede otte mennesker hele lejren. Alle var med til møder om alt, og vi skulle helst vide lidt om det hele.

Mennesker stod ikke i kø for at hjælpe til. Det var enormt stressende, og allerede dag 3 på lejren i 2007 var der tårer, træthed og opgiveness. Sådan skulle det ikke være!

Gør det, du brænder for

Den nye struktur blev gennemsyret af team-tanken. De, der gerne ville hjælpe til, skulle ikke tage stilling til både økonomi, pynt i caféen og programmet mandag eftermiddag. Vi besluttede os for otte forskellige teams med hvert sit område, café-team, lovsangsteam, aktivitetsteam etc. Mange forskellige mennesker skal involveres, og man skal kun gøre dét, man brænder for.

Det viste sig, at rigtig mange havde lyst til at være med. Der er mange, der brænder for noget!

For at alle de 45 mennesker, der efterhånden blev involveret i planlægningen af teenagelejren ONE, ikke skulle lægge planer i øst og vest, var det nødvendigt at nogle havde overblik og fik brikkerne til at falde på plads. Det var der heldigvis også nogle, der brændte for. Det blev til et koordinationssteam bestående af tre personer.

Begejstring og engagement

Den første lejr i 2008 var en stor succes. Alle ledere og medarbejdere var glade for

at være med hele ugen, og den sidste dag var vi fyldt med begejstring og engagement. Vi glædede os allerede til næste år.

Da strukturen nu var kørt i stilling, var der henimod ONE '09 mere overskud til at tænke i de store perspektiver. Da vi begyndte på planlægningen i oktober 2008, gik det så småt op for os, at det, vi var i gang med, ikke kun handlede om at planlægge en lejr. Næsten 50 unge mennesker på tværs af landet gik frivilligt sammen om at bruge et helt år på at gøre det, som de er skabt til. Det er kirke!

Troen skal have konsekvenser

Siden da har vi fået en masse erfaringer med at lave ONE og dermed kirke. I sommer havde vi besøg af englænderen Mal Calladine, som har været med til at sætte ord på den vision, der er vokset frem hos os.

Visionen for ONE er at opmuntre og praktisk guide unge mennesker til at tjene Gud og gøre den verden, han har skabt, til et bedre sted at være. Det handler om at være noget for de mennesker, vi lever med i hverdagen, og om at vide, at der er andre mennesker, der også kæmper for den verden, som vi er en del af. Som kristne tror vi alle sammen, og vores tro skal have konsekvenser i vores liv. Hver gang vi på en praktisk

» Når dem foran kigger tilbage på mig, ser de et får,
men når dem bagved kigger
frem på mig, ser de en hyrde.
Vi er altså alle både får og
hyrder på samme tid. «

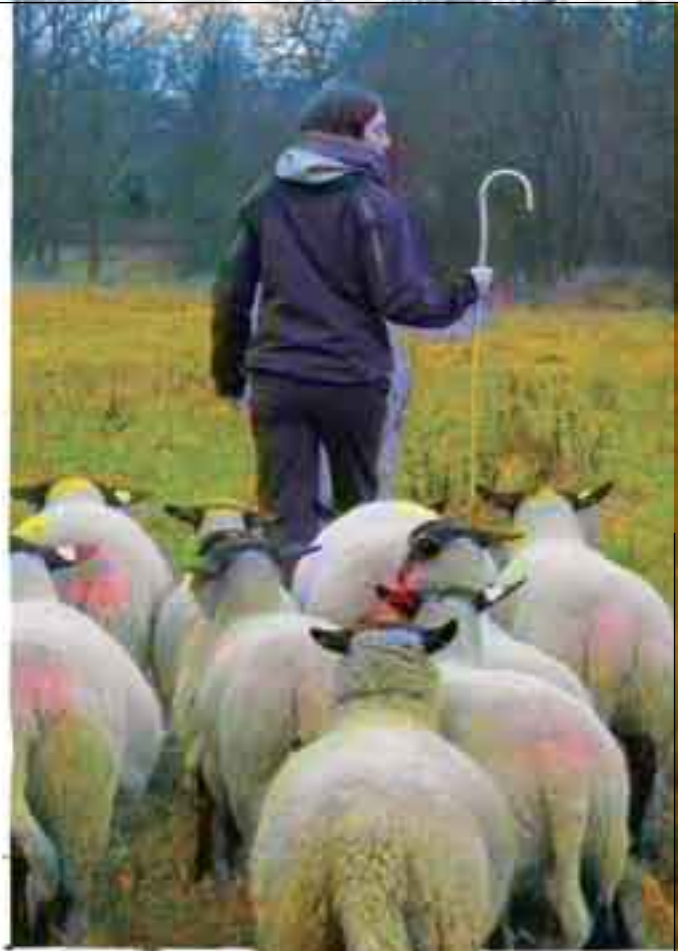
måde viser vores tro i handling, gør vi Guds
ønske for vores verden lidt mere synlig.

Opmuntring til frivillighed

Men hvordan gør vi det? Mal talte i sommer
om, at vi alle er på Vejen. Alle går foran,
bagved og ved siden af nogen. Forrest går
Jesus. Når dem foran kigger tilbage på mig,
ser de et får, men når dem bagved kigger
frem på mig, ser de en hyrde. Vi er altså
alle både får og hyrder på samme tid.

ONE og kirken er stedet, hvor dette
bliver synligt. Ved at sætte vores liv i dette
perspektiv, kan vi begynde at overveje,
hvem i vores hverdag derhjemme vi har
ansvaret for at følge efter, og hvem vi leder
på vej. Vi gør alle begge dele.

Det her gælder ikke bare for teenagelej-
ren One: Gud har et job til os alle, som kun
vi kan gøre. Hvis ikke vi gør det, bliver det
måske ikke gjort. Det er derfor vores drøm
at opmuntre til frivillighed. Hvis din og min
tro skal blive synlig i vores liv, må vi være
villige til at handle på den. Vores liv skal vise
vores tro. Det er klart, at vi ofte kommer til at
fejle og ikke lever op til det, vi egentlig gerne
ville. Og det er helt, som det skal være. Så
længe, man begår fejl, er man på vej et nyt
sted hen. Det er vores drøm, at kirken aldrig
må holde op med at lave fejl. ■

[ ] Silas Anhøj Soelberg
[ ] Linette Lund

NÅR GUDS VISION BLIVER POLITISK

Guds vision for os mennesker er simpel og ligetil, men samtidig også kompliceret og fuldstændig umulig. Simpel og ligetil i den forstand, at Guds vision er, at mennesker skal leve sammen med kærligheden i centrum. Kompliceret og umulig fordi denne vision er umådelig svær at leve op til, fordi vi mennesker alle har stærke kræfter, som trækker os væk fra denne vision.

Samtidig støder Guds vision også ofte på en lang række barrierer, når vi forsøger at udleve den i samfundet. Disse

barrierer kan have forskellig karakter, såsom personlig, social og øko-

nomisk karakter. En af de typiske barrierer er, når politiske interesser bliver blandet ind i arbejdet for Guds vision. Når dette sker, drukner det kristne budskab ofte, fordi interesser og budskaber, der er meget nemmere at forholde sig til, brager igennem og kaster det kristne budskab i baggrunden. Så bliver det kristne budskab sat ind i en politisk kontekst, og Guds vision bliver politisk.

Dette så vi blandt andet i sommer og efterår, hvor en række afviste irakiske asylansøgere havde taget ophold i Brorsons Kirke på Nørrebro i København. Her blev de taget imod af kirken, dens menighedsråd og en række andre mennesker, som ønskede at hjælpe irakerne i deres kamp for at blive i Danmark. Forløbet endte med, at irakerne blev fjernet fra kirken af politiet og udsendelsen af dem blev påbegyndt kort herefter.

Ungdomspræsten i Brorsons Kirke, Per Ramsdal udtalte, at han følte det som en næstekærlig gerning at hjælpe irakerne. Altså at udleve Guds vision. Men at hjælpe mennesker, der ikke har opholdstilladelse i et land som vores, bliver klart anset som en politisk gerning der fra politisk side resulterer i hård kritik. I denne sag blev der blandt andet stillet krav om fyring af Per Ramsdal.

Således møder Guds vision desværre ofte barrierer, når den gøres politisk af det samfund, den modtages af.

POST

DANMARK

PP

UDGIVERADRESSERET

MASKINEL MAGASINPOST

ID-Nr.: 46476

Afsender:
**Baptistkirken
i Danmark**

Lærdalsgade 7, st. tv.
DK-2300 København S

ISSN 1901-4635